

net. Kun Valgrets-nævnet kan således meddele afslag på en ansøgning om optagelse på folketingsvalglisten, og kun Valgrets-nævnet kan optage en vælger på valglisten, der har haft ophold i udlandet i mere end 4 år. Der henvises til folketingsvalglovens § 16, stk. 2, som affattet ved lov nr. 271 af 13. maj 1987 (FT 1986-87, lovforslag nr. L 170: 6697, 11201, 11491; A 3237; B 1529), og ændret ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 (FT 2000-01, lovforslag nr. L 123: 3029, 5362, 5507; A 2754; B 685) og til bekendtgørelse nr. 605 af 21. juni 2004 om optagelse på folketingsvalglisten af personer, der har valgret uanset ophold i udlandet.

Efter de gældende regler er det indenrigs- og sundhedsministerens kompetence at tage stilling til, hvorvidt den formular, som vælgererklæringer for et nyt parti skal afgives på, kan godkendes, og dermed, om det navn for det nye parti, der er angivet på formularen, er det samme som eller forveksleligt med navnet for et andet parti, der er beskyttet mod, at andre kan få navnet godkendt, jf. nærmere folketingsvalglovens § 12, stk. 2, og § 13 og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2, og § 12. Det har, siden det ved lov nr. 373 af 21. december 1938 om ændring af den dagældende rigsdagslov blev indført som et krav, at vælgererklæringer for et nyt parti skulle afgives på en godkendt formular, været indenrigs- og sundhedsministerens (tidligere indenrigsministerens) kompetence at godkende formularen. Tilsvarende har det altid været indenrigs- og sundhedsministerens kompetence at godkende formularen til vælgererklæringer til brug for Europa-Parlamentsvalg. Dette kan ses i sammenhæng med, at det tillige er indenrigs- og sundhedsministerens kompetence at modtage anmeldelser fra nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg og Europa-Parlamentsvalg, og at efterprøve, om anmeldelsen er ledsaget af det fornødne antal vælgererklæringer (ved folketingsvalg mindst svarende til 1/175 af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, hvilket for tiden er 19.185 vælgererklæringer, og ved Europa-Parlamentsvalg mindst svarende til 2 pct. af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, hvilket for tiden er 67.145 vælgererklæringer), jf. folketingsvalglovens § 12, stk. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 1.

2.1.2. Baggrunden for forslaget om udvidelse af Valgrets-nævnets kompetence til at omfatte partinavnnesager

Som oplyst i Indenrigs- og Sundhedsministeriets brev til Folketingets Kommunaludvalg den 16. februar 2007 (alm. del – bilag 56) havde Indenrigs- og Sundhedsministeriet modtaget en række ansøgninger

om navne på nye partier, hvor der har været risiko for forveksling med Venstre, Danmarks Liberale Parti. Ansvar for behandlingen af disse sager blev ressortoverført til justitsministeren. Baggrunden for overførslen var, at der i denne type sager, hvor partiet Venstre, Danmarks Liberale Parti, som indenrigs- og sundhedsministeren er næstformand for, er part i sagen, kunne rejses spørgsmål om indenrigs- og sundhedsministerens habilitet. Sagerne blev fortsat behandlet af Indenrigs- og Sundhedsministeriets medarbejdere, men det skete under justitsministerens ansvar. Den 30. januar 2007 traf Indenrigs- og Sundhedsministeriet efter forelæggelse for justitsministeren således afgørelse vedrørende 11 ansøgninger om i alt 21 navne til nye partier, hvor der var risiko for forveksling med Venstre, Danmarks Liberale Parti. Andre sager, hvor der har været risiko for forveksling med Venstre, Danmarks Liberale Parti, er på tilsvarende måde blevet overført til justitsministeren.

Sagerne har givet regeringen anledning til at overveje, om det er hensigtsmæssigt, at forskellige ministre er ansvarlige for behandlingen af disse sager. Efter regeringens opfattelse er det vigtigt at sikre, at samme organ er ansvarligt for alle sagerne, uanset hvilket partinavn der ansøges om og uanset eventuel forvekslingsmulighed med eksisterende partier. Regeringen finder også, at det er vigtigt at fjerne enhver mistanke om, at sagerne ikke behandles neutralt og uden skelen til partipolitiske interesser. Det vil af hensyn til sagerens karakter være at foretrække, at sagerne afgøres af et sagkyndigt og politisk neutralt organ.

På denne baggrund foreslås det, at det af ministeren uafhængige Valgrets-nævns kompetenceområde udvides, således at nævnet fremover ud over sager om optagelse af personer med dansk indfødsret på folketingsvalglisten med valgret uanset ophold i udlandet tillige behandler sager om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularen til vælgererklæringer for nye partier og dermed af navnet på disse partier. Som en konsekvens heraf foreslås det, at det fremover er Valgrets-nævnet, der fører fortegnelsen over de partinavne, der efter folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 1 – 6, ikke kan godkendes som navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg (Partinavnregisteret).

Denne del af lovforslaget er en opfølgning på den tilkendegivelse, indenrigs- og sundhedsministeren har afgivet over for Folketingets Kommunaludvalg den 16. februar 2007 (alm. del – bilag 56) og på den tilkendegivelse, indenrigs- og sundhedsministeren har afgivet i forbindelse med 1. behandlingen den 21. februar 2007 af beslutningsforslag nr. B 37 om nedsættelse af